Recensie: Interview Verveine

foto © Verveine

Recensie:

Verveine (Joelle Nicolas) is een Zwitserse jongedame die zweeft op de grens tussen techno en pop. Met haar live-shows probeert ze vooral één grote trip te maken doorheen de donkerste en meest experimentele beats in techno. Haar epische, hypnotiserende stem zorgt ervoor dat de beats slechts achtergrond worden. Haar debuut-EP "Antony" kwam uit in 2015. Verveine wordt wel eens vergeleken met The Knife.

Na Zwitserland heeft u besloten om eerst Frankrijk te veroveren, waarom?

Het was niet echt een keuze maar eerder een kans die ik kreeg. Ik had een Franse manager ontmoet en dankzij hem ben ik een carrière in Frankrijk gestart. Ik heb niet enkel in Frankrijk gespeeld maar bijna volledig in Europa. Frankrijk heeft een volledig andere proportie. Het bereik van muziek is niet hetzelfde als in Zwitserland. Het publiek is heel verschillend. De Zwitserse cultuur neigt meer naar een Germaanse invloed waardoor ze een andere manier van luisteren ontwikkelen. Ze zijn niet zo uitbundig als in Frankrijk.

Uw muziek is een mix van donkere, minimalistische beats samen met een theatrale stem. Hoe bent u tot dit concept gekomen?

Ik heb genoten van een klassieke opleiding. Ik heb meer dan 15 jaar piano geleerd. Maar omdat dat iets te simpel was voor mij had ik zin om het iets moeilijker aan te pakken. Daarom heb ik gekozen om mijn muzikale aanpak te veranderen. Toen kwam de keuze voor het elektronische geluid in mijn muziek. Het werd techno maar met klassieke en poppy invloeden.

Ik begrijp wel dat mensen mij theatraal noemen. David Bowie was een grote inspiratie voor mij maar ook Fever Ray of Joy Division. Het was vooral Bowie die een ander personage creëerde op het podium. Ik gedraag mij ook anders op het podium dan er naast. Ik ben zelf een klein beetje schizofreen maar ik heb geen zin om mij volledig te verkleden. Het moet niet te overdreven worden. Door mijn introverte persoonlijkheid heb ik het liefst zo weinig mogelijk show.

De muziek die u maakt, is niet meteen iets wat op de radio zal gedraaid worden. Is dat een bewuste keuze?

Het is muziek die het best aansluit bij mezelf als persoon. Wanneer dingen me overkomen is dat super maar het is niet met een doel voor ogen. Niet op de radio, niet op televisie. Ik vind het echt fantastisch om de wereld rond te reizen en mijn muziek te verspreiden maar dat hoeft niet per se via de media.

Maakt het dat net niet moeilijker voor u om uw weg te bewandelen, een publiek te vinden?

Op dit moment komen alle mensen toevallig naar mijn concert. Wanneer ze naar een optreden van mij komen, dan kennen ze mij niet. Het is gewoon uit nieuwsgierigheid dat ze mij bekijken en misschien bevalt

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

dat hen wel. Wanneer ze van mijn muziek houden dan blijven ze en wanneer ze er niet van houden, gaan ze gewoon naar een andere club. Het project is gebouwd rond het risico dat mensen nemen om te willen luisteren naar mijn muziek of niet. Eerlijk gezegd heb ik geen zin om geliefd te zijn door iedereen. Ik zou het vooral bizar vinden moest dat het geval zijn.

Uw debuut-EP "Antony" kwam uit in 2015. Hoe was het productieproces en de bevalling?

Het was niet echt moeilijk. Ik had voordien al een full-cd gemaakt en nu had ik zin om meer met de machines te werk te gaan. Door met techno te gaan experimenteren ging het wel wat makkelijker. Dit jaar zal ik mij volledig toewijden aan mijn tweede album en dat zal hopelijk even makkelijk gaan als bij deze EP.

De meeste mensen denken bij Zwitserland niet meteen aan hedendaagse muziek. Is er daar een groot draagvlak voor?

In Zwitserland is er een enorme muziekscène. Het lijkt op België en Frankrijk. Alleen blijft het beperkt tot in Zwitserland zelf. Het is moeilijk om als Zwitserse artiest in het buitenland door te breken. Dat komt omdat we niet zichtbaar zijn. De Zwitsers stellen zich nogal snel kwetsbaar op tegenover de buitenwereld. Ze maken het ook altijd wat ingewikkeld en kleineren zichzelf een beetje. We komen zo wat koel over.

Zult u dan proberen om de Zwitserse muziekscène wat meer te promoten in Europa?

Ik kan dat natuurlijk proberen maar dat gaat niet via één persoon. De elektronische scene in Zwitserland bevindt zich vooral in Duits-Zwitserland. Zé¼rich heeft een enorme clubscene. Dat is eigenlijk een beetje de hoofdstad van de elektro in Zwitserland. Daar heb je ook veel plaatsen in de underground. Dus die undergroundscene is iets waar ik toe behoor maar moeilijk te promoten valt.

U woont in Brussel. Waarom niet in Zwitserland.

Ik woon in Brussel omdat ik wilde weten hoe het is om daar te leven. Ik voel me daar zeer goed en de sfeer is ook heel levendig. Ik ben drie jaar geleden voor het eerst in Brussel geweest voor een concert. Ik werd toen meteen verliefd op de stad. Toen wilde ik koste wat het kost leven in Brussel. Een jaar geleden was het dan eindelijk zo ver.

Waar hoopt u nog te geraken met uw beats?

Ik wil hier nog heel lang mee bezig zijn en hoop er ook ver mee te geraken. Maar het moet wel op een artistieke manier blijven. Ik wil blijven evolueren in mijn project maar niet tegen elke prijs. Als ik mij moet aanpassen of ik voel dat ik niet meer kan doen wat ik wil, dan stop ik ermee.

< Niels Bruwier >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.